10/07/2019

76 χρόνια από την ναζιστική θηριωδία στο Κεφαλόβρυσο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

Το Κεφαλόβρυσο Πωγωνίου δεν ξεχνά και τιμά τους 22 εκτελεσθέντες από τα ναζιστικά στρατεύματα στις 10 Ιουλίου του 1943. Με μια σεμνή τελετή το πρωί στην πλατεία του χωριού οι κάτοικοι και οι τοπικές Αρχές απέδωσαν τιμές στα θύματα και επικαιροποίησαν το αίτημα των γερμανικών αποζημιώσεων. Η τελετή μνήμης ξεκίνησε με επιμνημόσυνη δέηση για τους εκτελεσθέντες, χοροστατούντος του μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα. Ακολούθησε προσκλητήριο νεκρών και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο. Μέσα σε κλίμα συγκίνησης Όλοι οι παρευρισκόμενοι έψαλλαν τον Εθνικό Ύμνο.

Το Κεφαλόβρυσο, όπου οι ναζί εκτός από τις εκτελέσεις πυρπόλησαν και 44 σπίτια, είναι η αρχή της ναζιστικής θηριωδίας, της φρίκης, στην Ήπειρο.

Την προηγούμενη ημέρα, στις 9 Ιουλίου, μετά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο Μαυροβούνιο η γερμανική μεραρχία Εντελβάις με 24.000 άνδρες, περνά τα ελληνοαλβανικά σύνορα και μπαίνει στην Ήπειρο.

Ήταν Σάββατο 10 Ιουλίου.Ο ι περισσότεροι στο Κεφαλόβρυσο έφυγαν στο βουνό

για να γλιτώσουν. Έμειναν πίσω 25 άνδρες ανάμεσά τους ο παπάς, ο γραμματέας, κτηνοτρόφοι, ο σιδεράς και κάποιοι ανήμποροι. Ακολούθησε η φρίκη. Συνελήφθησαν όλοι και κρατήθηκαν σε δύο σπίτια. Οι 3 από τους 25 κατάφεραν να δραπετεύσουν. Λίγες ώρες αργότερα οι 22 άνδρες κάηκαν ζωντανοί μέσα στη φυλακή τους, τα δύο σπίτια όπου τους είχαν στιβάξει. Για τους ηλικιωμένους, που τότε ήταν παιδάκια, εκείνες οι δύσκολες ώρες ζωντανεύουν στη μνήμη τους. Ο κ.Γρηγόρης Γκερμότσης θυμάται ότι στο σπίτι που έμενε με τη γιαγιά, δύο Γερμανοί πέταξαν πετρέλαιο, έβαλαν φωτιά και έφυγαν. «Δεν είχαμε νερό. Η γιαγιά είχε γάλα και ρίξαμε το γάλα για σβήσουμε τη φωτιά. Είχε αρπάξει ο αργαλειός. Πήραμε γάλα και από μια γειτόνισσα. Έτσι γλιτώσαμε το σπίτι»,θυμάται. Ο κ.Κώστας Κούρος, 5 ετών τότε, θυμάται εκείνο το πρωινό. Μαζί με την οικογένεια και τους γείτονες έφυγαν 5 τα ξημερώματα για το βουνό. Λίγες ώρες αργότερα έβλεπαν από ψηλά τον τόπο τους να φλέγεται. Ανάμεσα στους δολοφονημένους και ο παππούς του. Όπως αφηγείται αναγνωρίστηκε από τη γιαγιά του, γιατί ένα κομμάτι από το γιλέκο που φορούσε δεν είχε καεί. Θυμάμαι το κλάμα της μητέρας μου για τον αδικοχαμένο πατέρα της.